

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังสี ปางอุ้มบาตรพรมน้ำพระพุทธมนต์

พระภาวนาวิสุทธิคุณ

๘ เม.ย. ๓๕

H6004

ที่วัดอัมพวัน มีวิหารอยู่ทางทิศใต้ของโรงอุโบสถ ภายในวิหารเป็นที่ประดิษฐาน สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังสี ปางอุ้มบาตรพรมน้ำพระพุทธมนต์

ผู้สร้างถวายเป็น คุณเส็ง คุณผ่องศรี ใจบุญ ได้นำมาถวายวัดอัมพวันเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ พร้อมกับ หลวงปู่แสง

เมื่อนำมาถวายยังไม่วิหาร ได้อัญเชิญท่านเจ้าคุณสมเด็จพระ ไว้ในโรงอุโบสถ และหลวงปู่แสงประดิษฐานอยู่ที่ศาลาปฏิบัติกรรมฐาน

อยู่ต่อมาประมาณ ๑ เดือน มีคนข้างวัดมาบอกว่า สมเด็จพระโต ท่านอยากมาอยู่ข้างนอก อาตมาก็รับทราบไว้

ต่อมามีคนจากนครราชสีมาถามหาสมภารวัดอัมพวัน มาถึงก็มากราบ ถามว่า

“ท่านเป็นสมภารใช่ไหม? สมเด็จพระโตให้มาบอกว่าท่านไม่ได้อยากอยู่ในโบสถ์ ข้ามหัวไปข้ามหัวมา จุ้นจ้านกันมากเหลือเกิน ช่วยสร้างวิหารให้ที”

อาตมาก็ยังไม่ยอมเชื่อ ต่อมาอาจารย์วิทยาลัยครูนครสวรรค์ ฝันมาบอกว่า “ท่านสมเด็จพระโตให้มาบอกสมภารว่าช่วยสร้างวิหารให้ที”

ในฝันอาจารย์คนนั้นก็ถามว่า

“ท่านเจ้าคุณสมเด็จพระโต ทำไมไม่ไปบอกท่านเอง”

ท่านบอก “ไม่ขลัง ต้องให้คนอื่นบอกถึงจะขลัง เพราะสมภารองค์นี้ทิวสูง”

อาตมาก็มานึก มาบอกเราสามปากแล้ว อาตมาก็ไปยกมือไหว้ จูดยุบเทียนบอก เหมือนท่านจะยิ้มบอกเรา

ปรากฏว่าสร้างเดือนเดียวกันเสร็จ พอท่านยกไปเก็บไว้ เงินไหลนองทองไหลมาใหญ่เลย

อีกประการหนึ่ง ที่ท่านอยู่ในโบสถ์ ใครมาก็ยกมือไหว้แต่สมเด็จพระโต ไม่ไหว้พระประธานกันเลย โยมผ่องศรีปิดทองชะสวดย ก็ยิ่งชมพระประธานในโบสถ์อีก

อาตมาก็ต้องปิดทองพระประธานทั้งสององค์ พอดี ดร.กิงแก้ว อุตถากร มาบอกอีกว่า หลวงพ่อไม่มีบริวาร ต้องมีพระโมคคัลลาน์ พระสารีบุตรนะ อาตมาก็อัญเชิญประดิษฐานกับพระประธานองค์เก่า และปิดทองสวยงาม

ประวัติการสร้างสมเด็จพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังสี และหลวงปู่แสง

โยมเส็งได้เล่าประวัติการสร้างท่านเจ้าคุณสมเด็จฯ และ หลวงปู่แสงว่า
ตอนแรกผมศรัทธาแต่หลวงปู่แสง ก่อนที่จะหล่อหลวงปู่แสง มีลูกศิษย์ท่านเจ้าคุณวัดมณี
ชลขันธ์ มาปรารภว่า

“พระอื่นเขาทำกันได้ แต่ทำไมหลวงปู่แสงไม่มีใครคิดจะทำ” พอได้รับฟัง ผมก็รับปาก
ทันทีว่าจะหล่อ แต่คนลพบุรีไม่เคยเห็นหลวงปู่แสง เห็นพระพุทธรูปตามยอดเจดีย์ว่าเป็นหลวง
พ่อแสง เพราะรูปท่านไม่ค่อยปรากฏ

ท่านเจ้าคุณวัดมณีฯ บอกว่าที่นั่นมีที่โน่นมี ผมก็น่ากลัวจะไปขอถ่ายก็ไม่มี
อยู่มาวันหนึ่ง ป้าตั้งแม่คำสัมพัทสมพร ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดลพบุรีได้มาถามผมว่า “จะ
ไปเวียนเทียนที่พุทธมณฑลหรือเปล่า จะได้ฝากเงินไปทำบุญด้วย”

ผมบอก “ไม่ไป ตั้งใจจะไปหารูปหลวงพ่อแสง”

ป้าตั้งบอกว่า “รูปหลวงพ่อแสงนี้เห็นมีอยู่ที่บ้าน พ.ท.สมบัติ คุณวิไล ศิริวัฒน์ อยู่ใกล้กับ
วัดศรีสุทธาวาส น่าจะลองไปถามดู”

ผมก็ดีใจมาก คว่ากลัวไปที่บ้าน พ.ท.สมบัติ คุณวิไล ศิริวัฒน์ ทันที เมื่อเอ่ยปากขอรูป
เขาชี้ไปที่ข้างฝา ผมก็บอกขออนุญาตถ่าย จะนำไปหล่อ

พอเอื้อมมือไปหยิบรูป ปรากฏว่า กรอบรูปร่วงกราวลงมา เหลือแต่รูปกับกระจกติด
มือมาเท่านั้น

ผมก็นึกว่า เอ๊ะ! อยู่ได้อย่างไร สงสัยเป็นปาฏิหาริย์ ท่านคงรอให้เราได้ทำพระรูปท่าน
แล้วผมก็ไปหาท่านเจ้าคุณวัดมณีฯ บอกว่าจะหล่อ แล้วผมก็สาบานกับท่านเจ้าคุณว่า
“ถ้าผมหากินกับหลวงพ่อแสง ขอให้ผมมีอันเป็นไป”

และผมก็มาคิดว่า หลวงพ่อแสงกับหลวงปู่โตนี้เป็นลูกศิษย์อาจารย์กัน ถึงอย่างไรเราก็จะมาหล่ออยู่ด้วยกันเถอะ ศิษย์อาจารย์จะได้อยู่ด้วยกัน

จึงได้ไปตกลงกับลุงฮั่ว สุภาพักต์ว่าจะสร้างวิหารและหล่อรูปเหมือนหลวงพ่อแสงเป็นเนื้อนวโลหะ ๑ องค์ รูปหล่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต) พรหมรังสี ปางถือคัมภีร์ ๑ องค์ ประดิษฐานไว้ที่พระวิหารหลวงพ่อแสงอนุสรณ์

หลวงพ่อดี๋อัมพวันบอกว่าจะปลุกวิหาร ต้องวางศิลาฤกษ์ แล้วหลวงพ่อก็ไปเขียนดวงที่วัดทองพุ่มพวง จ.สระบุรี

ในดวงนั้นเขียนไว้ว่า “ท่านเจ้าคุณพระศีลวรคุณ (นวน) เป็นประธาน นายเส็ง-นางผ่องศรี ใจบุญ เป็นผู้ดำเนินงานพร้อมทั้งคณะกรรมการทุกคน”

ปรากฏว่ามีคนไม่พอใจ ประท้วงจะขอร่วมครึ่งหนึ่ง จึงได้ทำหนังสือกันไว้ว่า วันวางศิลาฤกษ์จะมาวางเงิน ๓ แสน ถ้าขาดเหลือก็จะเพิ่มเติม

เมื่อถึงเวลานั้น วันรุ่งขึ้นจะวางเงิน ตอนเย็นเขาเดินคอตตามาบอกว่าไม่สามารถนำเงินมาให้ได้

แล้วเขาก็เล่าเหตุการณ์ว่า ที่เขาจะนำเงินมาให้ ๓ แสนนี้ เขาจะขายสมเด็จพระพุฒาจารย์โต สมเด็จพระวัดระฆังที่เขา มีอยู่ ตกลงไว้ ๔ แสน

ได้วิ่งไปหาคนที่ซื้อ หวังจะไปเอาเงินเขาด้วย วิ่งอยู่ดี ๆ สร้อยคอที่แขวนไว้หลุดหาย เขาเลยใจคอไม่ดี

ผมก็ไปลอบเขา แล้วมาบอกพวกกรรมการว่า อย่าไปทวงเงินเขานะ เขาไม่มีเงินวาง เตียวเขาจะอาย เป็นอันว่าเขาไม่ได้มาทำเลย

พอหล่อเสร็จจะอัญเชิญขึ้นวิหารไปเชิญเขา เขาก็ป่วยมาไม่ได้ พองานฉลองครั้งที่สอง เขาก็เข้าโรงพยาบาล นี่คือการมีหลวงปู่เขา คิดจะจำหน่ายหลวงปู่แล้วมาร่วมกับเรา แต่เราหวังทำให้ท่านด้วยศรัทธา เลยมาไม่ได้

แล้วผมก็คิดขึ้นมาเองว่า จะต้องอัญเชิญหลวงปู่โตและหลวงปู่แสงอย่างละหนึ่งองค์ไปวัดอัมพวัน มันนี่ก็อย่างไรบอกไม่ถูก

เฮียฮั่ว สุภาพักต์ บอกว่าถ้าจะนำไปหล่อให้วัดอัมพวัน ให้ไปเอารูปที่วัดอุโลม อ.บางกะหัน จ.อยุธยา เป็นรูปหลวงปู่ที่เป็นภาพออกมาจากจอหนัง ปางอุ้มบาตรพรมน้ำพุทธรมณฑ์ มีคนเห็นกันทั้งนั้น

ใคร ๆ ก็เรียกว่าปู่โตปาฏิหาริย์ ผมก็นำกล้องไปถ่ายภาพ แล้วนำไปให้ช่างหล่อที่
กรุงเทพฯ เกิดปาฏิหาริย์อีก

หลวงปู่เสกทองแผ่นไป นำไปใส่ในเบ้า ปรากฏว่าตอนหล่อแผ่นทองเกิดบิ่นขึ้นไป
ข้างบน สักครู่ก็บิ่นลงมาลงเบ้าอีก ท่านแสดงปาฏิหาริย์ให้เห็น ช่างหล่อบอกตกตะลึงเลย มี
แบบนี้ด้วยหรือนี่

พอนำท่านไปไว้ที่วัดอัมพวันใหม่ ๆ หลวงปู่บอกเรื่อยเลยว่า แยกเยอะขึ้นทุกวัน ตอนนี
เยอะสุดขีดเลย

เมื่อตอนหล่อหลวงปู่โตและหลวงปู่แสงเสร็จใหม่ ๆ หลวงปู่ได้ไปสวดธรรมจักร ได้นำ
น้ำใส่ในบาตรปู่โต แล้วปักเทียนทำน้ำมันต์

พอเสร็จพิธี เทียนไขในบาตรเป็นรูปมังกร ๑ ตัว ได้อัญเชิญไว้บนวิหาร

ต่อมาวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๒๙ ได้จัดงานมหาพุทธาภิเษก รูปหล่อหลวงปู่โตและ
หลวงปู่แสง ที่วัดมณีชลขันธ์

หลวงปู่ได้นิมนต์สมเด็จพระญาณสังวร มาพุทธาภิเษก ท่านเมตตาอยู่ตั้งแต่สองทุ่มถึง
เที่ยงคืน ซึ่งปกติท่านจะแผ่เมตตาแค่ ๕ นาที แต่ครั้งนี้ท่านแผ่ให้เป็นชั่วโมง

ขณะพุทธาภิเษก เกิดอภินิหารฟ้าลั่นเปรี้ยงไปที่เจดีย์ ทั้ง ๆ ที่ไม่ใช่หน้าฝน ฟ้าร้อง
๓ ครั้ง ไฟในวิหารดับ ๓ ครั้ง ไฟนอกวิหารไม่ดับ ฝนตกลงมาเป็นละอองน้อย ๆ คนอยู่ใน
เหตุการณ์ตื่นเต้นกันมาก

พอเสร็จพิธีมหาพุทธาภิเษก เทียนไขที่ปักทำน้ำมันต์ในบาตรหลวงปู่โต เป็นรูป
มังกร ๒ ตัว

มีร่างทรงมาทำน้ำมันต์หลวงปู่โต หยดเทียนเหมือนพระบรมสารีริกธาตุ แบบเมล็ด
ข้าวสาร

เมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๓๕ อาตมาได้ไปที่วัดอุโลมกับโยมเส็งเพื่อจะดูว่า ภาพหลวงปู่
ออกมาจากจอหนัง มีประวัติความเป็นมาอย่างไร

ทางวัดอุโลม ได้จัดการต้อนรับอย่างดี จากนั้นโยมฮั่ว สุภาพักต์ ได้เล่าให้ฟังว่า

ที่วัดอุโลมกำลังสร้างโบสถ์ มีการฉายภาพยนตร์ ๗ วัน ๗ คืน หลวงพ่อ (สมเด็จพระพุฒา
จารย์ โต) บอกว่าจะอยู่เป็นเดือนเพื่อช่วยหาเงินสร้างโบสถ์ มีคนทรงมาอยู่ด้วย

มีอยู่วันหนึ่ง หลวงปู่ท่านลงมาทรงแต่เช้า พอหลวงปู่ลงลูกศิษย์หนีหมด ท่านเรียกผมเข้าไปนั่งข้างหน้าท่านเลย พวกลูกศิษย์กลัวท่าน

ท่านบอกว่า “เย็นนี้จะมีอะไรเกิดขึ้นที่จอหนังวู้”

เขาฉายภาพยนตร์กัน ๗ คีน พอตอนสี่โมงเย็น จออยู่เฉย ๆ ไม่มีลมพัด มีคนชายของเขาเห็นเป็นรูปเงาหลวงปู่ (ปู่โต) นั่งพรหมนั่งมந்தอย่างนี้ และเกศตรง

เขาเห็นแล้วก็วิ่งไปบอกผม ว่ามีอะไรเกิดขึ้นที่จอหนัง หลวงปู่ท่านบอกไว้ก่อนแล้วว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นที่จอหนัง ผมก็ไปดู คนอื่นเขาเห็นองค์เดียว แต่ผมเห็นสององค์ มีพระมาลัยยืนอยู่องค์หนึ่ง

รุ่งขึ้นท่านมาทรงแล้วถามท่านว่า “อะไรเกิดขึ้นที่จอหนัง”

ท่านตอบว่า “ขรัวโต”

จึงถามท่านว่า “หลวงปู่มีความประสงค์อะไร จึงเกิดที่จอหนัง”

ท่านบอกว้ให้หล่อรูปรท่านที่นี้

ท่านว่า “ขรัวโตอยู่ไหน เงินไหลที่นั่น”

ผมเรียกกรรมการวัดมาปรึกษามรรคทายก กรรมการวัดมาปรึกษามรรคทายก กรรมการวัดและพระทุกองค์ไม่เห็นด้วย ผมก็เลยจะหล่เอง ไปติดต่อกรมศิลปากร สร้างพระเขาคิด ๑๗,๐๐๐ บาท พอเขาทราบว้สร้างสมเด็จพุฒาจารย์โต เขาคิดแค่หมื่นเดียว ขอค่าขึ้นล่อง ๕๐๐ บาท

ร่างทรงหลวงปู่บอกว้ พระอินทร์จะเททอง ผมก็มีละคร ๓ วัน ๓ คีน ท่านบอกให้ผมแต่งชุดขาว เพราะพวกเทพจะลงมาเททองกันเยอะ แล้วขี้งเชื่อกห้ามคนเข้าไป

พอถึงใกล้เวลาหล่ พระชยันโต ผมก็เกิดลี้มว้พระอินทร์จะลงมา ผมมัวแต่ยุ่งทางพระได้ยินเสียงปู่บอกว้

“ฟังนะ จะให้พวกเขามาร่วมด้วย หลวงปู่ค้ดให้เขาออก มันไม่มีเชื้อเทพ อย่าให้มันเข้าไปให้มันออกห่าง ๆ”

พอตอนนี้พวกบ้านผมเขาบอกเห็นดอกบัวขาวลงเต็มหลังคาโรงพิธี ผมก็เหลียวมาคู้ที่โรงพิธี ก็เห็น

“พระอินทร์ท่านมาเททอง มากันสององค์ ผมก็หนีกว้ใครเอาตัวละครมาอยู่ในโรงพิธี ผู้หญิงหุ่งผ้าจีบแบบตัวละคร ตัวพระอินทร์แต่งตัวเหมือนพระเอกมีชฎา”

ใครว่าพระอินทร์เขี้ยว แต่ผมเห็นเนื้อเหลือง ผมลืมนี่หลวงพ่อบอกว่า พระอินทร์จะเททอง มิวแต่ยุ่งทางพระ พอเห็นหลายรองทำแหลมสูงจึงนึกขึ้นได้ พระอินทร์ก็ค่อย ๆ จางหายไป หลวงปู่สมเด็จท่านนั่งอยู่ที่ศาลาเพียงตา ท่านสั่งให้ตั้งศาลเพียงตา แล้วปู่ผ้าวางหมอน ขวานไว้ เขาก็เห็นกันหลายคน พอพิธีเสร็จต่างคนต่างก็วิ่งมาบอกว่าเห็นอย่างนี้

หล่อเสร็จเขาก็นำไปกะเทาะที่กรุงเทพฯ พอกะเทาะออก ไม่มีชำรุดที่ตรงไหนเลย เขาบอกน่าจะกะเทาะที่วัดอุโลม เพราะไม่ต้องปะหรือแต่งที่ไหนเลย

หล่อแล้วผมจะเชิญไว้ในโบสถ์ ท่านไม่ยอม ท่านว่า พอหลวงพ่อดีลพิธีขึ้นมา เขาจะมาไหว้แต่หลวงพ่อ เวนกรรมก็มาอยู่กับหลวงพ่อ

อาตมานึกถึงที่อาตมาได้บันทึกไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐ พระพุทธเจ้าหลวงได้ตรัสกับอาตมาว่า

“พระคุณเจ้า โยมจะบอกให้ พ.ศ. ๒๕๓๐ เจ้าคุณอาจารย์ของเราจะมาอยู่ในโรงอุโบสถของท่าน”

อาตมาถามว่า “เจ้าคุณอาจารย์ไหนล่ะ”

ท่านตอบว่า เจ้าคุณอาจารย์ของเราคือ สมเด็จโต พรหมรังสี พระคุณเจ้าไม่น่าจะไม่รู้จัก อาตมาก็บอกว่า “โยม จะมาอยู่ได้ยังไง โบสถ์ก็จะพังแล้ว วัดก็โทรมแล้ว”

ท่านตอบว่า “พระคุณเจ้า คนมีบุญเขาจะมาเอา”

อาตมาก็จด พ.ศ. ๒๕๐๐ กับ พ.ศ. ๒๕๓๐ ห่างกันตั้ง ๓๐ ปี อาตมาก็ไม่ทราบว่าเป็นใคร เพราะตอนนั้น ยังไม่ได้รู้จักกับโยมเส็งและโยมผ่องศรี

ท่านบอกต่อไปว่า “ผู้มีบุญวาสนานั้น จะนำพระอาจารย์ของเจ้าคุณอาจารย์เรามาอยู่ที่วัดนี้ด้วย”

อาตมาก็ไม่ทราบว่าเป็นใคร มาทราบตอนหลังว่าเป็นหลวงปู่แสงนี่เอง แต่ท่านได้บอกไว้หมดว่า

“อาจารย์ของเจ้าคุณสมเด็จจ่ออ่อนกว่า แต่เจ้าประคุณสมเด็จต้องมายอมเป็นศิษย์ของหลวงปู่แสง เพราะท่านได้สำเร็จญาณสมบัติ”

ท่านยังบอกอีกว่า “ท่านเจ้าคุณสมเด็จที่จะมาอยู่ในโรงอุโบสถของท่าน จะแปลกกว่าที่อื่นที่ไม่มีที่ไหน”

พระพุทธเจ้าหลวงได้ประทับทรงเด็ก ป.๔ ที่มากับบิดาจากเพชรบูรณ์ มาหาอาตมา เพื่อให้เจิมรด ที่อาตมายอมจดเพราะพูดสะกิดหัวใจว่า **“พระคุณเจ้า เมื่อเข้าอยู่ที่ไหน เมื่อพลอยู่ที่ไหน เดี่ยวนี้อยู่ที่ไหน โยมก็เช่นเดียวกัน ใครนึกถึงโยม โยมถึงบ้านนั้น ถ้าไม่นึกถึงโยม มันก็ไม่ถึง”**

อาตมายังได้คำพูดของท่านมาสอน เราอยู่บ้านติดกัน ถ้าไม่ได้เป็นญาติกัน ก็ไม่สนใจกัน อยู่ห่างไกลกัน ถ้ายังสนใจกันก็นึกถึงกัน อย่างนี้เป็นต้น

เมื่อสมัยที่อาตมาอยู่วัดอัมพวันใหม่ ๆ พ.ศ. ๒๔๙๙ พวกญวนพวกคริสต์มาตีอวนหน้าวัด พระไปว่า ก็ยิงไก่วัดไปแกงอีก อาตมาใช้กรรมฐานแก้ คือแผ่เมตตา

อาตมาใช้คาถาของหลวงพ่อโต ท่านเจ้าคุณธรรมกิตติที่สามารถสอนแม่เนาคาพระโขงนั่งกรรมฐานได้ คาถาของท่านคือ **“เมตตา คุณณัง อะระหัง เมตตา”** จำไปเลย เสือกก็ยังสยบ ช้างดูอย่างไร ตกน้ำมันอย่างไร สยบหมด

ถ้าจะขั้บรถให้ว่า **“เมตตัตถุจะ สัพพะโลกัสสมิง มานะสัมภาวะเย อะปะริมาณัง”** คาถาของสมเด็จพระโต ขั้บรถผีช่วยเลยนะ วันนี้เอาคาถาของสมเด็จพระโตมาเผยแผ่

พระพุทธเจ้าหลวงทรงทำนายเกี่ยวกับวัดอัมพวัน

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๐

๑. วัดนี้จะเป็นแหล่งที่มาของข้าราชการ จะมีหอประชุมใหญ่เกิดขึ้น ใน พ.ศ. ๒๕๒๕
๒. พ.ศ. ๒๕๓๐ เจ้าประคุณสมเด็จพระอาจารย์ชั้วโต จะมาประทับในโรงอุโบสถท่าน และโบสถ์ของท่านจะต้องสร้างใหม่ เป็นรูปทรงแบบใหม่
๓. จะมีสำนักวิปัสสนากรรมฐานขึ้นมา
๔. หลวงปู่แสงอาจารย์ของสมเด็จพระโต จะมา พ.ศ. ๒๕๓๐
๕. ในเวลาถัดมา วัดนี้จะแปลงสภาพ ข้างหน้าจะเป็นข้างหลัง ข้างหลังจะเป็นข้างหน้า
๖. เมตตาธรรมของวัดจะมาอีก ข้าราชการทหาร ข้าราชการพลเรือนจะเข้าวัด
๗. ศาลาหลังเบ้อเริ่มเกิดขึ้น ศาลาจะมี ๕ มุข
๘. เมตตาธรรมแห่งนี้ใจจะหลั่งไหลมาอีกมากมาย มีเจ้าแม่กวนอิม ปู่โกมารภัก พระสิวลี พระพุทธลีลา จะมีที่วัดท่าน
๙. ผู้มีบุญวาสนาจะประสาทพรให้ (สมเด็จพระญาณสังวร)
๑๐. พระบัณฑิตจะเข้าวัด โรงครัวจะมีการจัดระบบดีขึ้น